

ผลกระทบจากโควิด-19 ที่มีผลต่อการรับรู้ความเสี่ยงและ ความต้องการซื้อประกันของประชาชน จังหวัดตรัง

ณัฐธินิชา คงแจ่ม*

จุฑามาศ รัตนพิบูลย์*

รัฐวิชัย อากาศิภะกุล*

ธวัชหทัย เกิดแก้ว*

รุสนีย์ แซ่บิง*

สิปปวิชัย วงศ์สุวรรณ**

วิภาดา เถาธรรมพิทักษ์***

บทคัดย่อ

การประกันภัยนับเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงและมีหลักประกันในด้านต่าง ๆ อาทิ การประกันชีวิต การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และการประกันสุขภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่ามกลางสภาวะการแพร่ระบาดของโควิด-19 อันส่งผลต่อความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยงานวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของผลกระทบจากโควิด-19 ที่ส่งผลต่อการรับรู้ความเสี่ยงและความต้องการซื้อประกันภัยส่วนบุคคล โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประชาชนในอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง จากการสุ่มแบบโควตา จำนวน 400 ชุด ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยและการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความเสี่ยงมีผลต่อความต้องการซื้อทั้งประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ผลกระทบจากโควิด-19 มีอิทธิพลเฉพาะต่อการรับรู้ความเสี่ยงและความต้องการซื้อประกันชีวิต และประกันสุขภาพ ในบริบทของข้อเสนอแนะ การส่งเสริมการรับรู้ความเสี่ยงของประชาชนมีส่วนสำคัญในการเพิ่มความต้องการซื้อประกันภัยและการสร้างหลักประกันของประชาชนผ่านมุมมองทางด้านการประกันภัย

คำสำคัญ: การรับรู้ความเสี่ยง ความต้องการซื้อ ประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล ประกันสุขภาพ

รับต้นฉบับ: 26 พฤศจิกายน 2563 | **ได้รับบทความฉบับแก้ไข:** 3 กุมภาพันธ์ 2564 | **ตอบรับบทความ:** 29 มีนาคม 2564

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการประกันภัยและการจัดการความเสี่ยง คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

** อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการประกันภัยและการจัดการความเสี่ยง คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

*** อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

The Impact of COVID-19 on Perceived Risk and Insurance Purchase Demands of People in Trang Province

Nattanicha Kongjam*

Jutamat Rattanapibool*

Ruttawit Apacuppakul*

Thawanhathai Koedkaeo*

Rusnee Saebing*

Sippavit Wongsuwatt**

Wipada Thaothampitak***

Abstract

Insurance is an important part of people life enabling stability and warranty in several ways through for example, life insurance, personal accident insurance, and health insurance especially during Covid-19 pandemic which caused a high loss of people life. This research was undertaken to study the impacts of the Covid-19 pandemic on perceived risk and purchase demands in personal insurance. A questionnaire survey was employed to collect data from 400 people in Muang Trang District, Trang Province using quota sampling method. Descriptive statistics and Multiple linear regression were used to analyze the data. The research results found that perceived risk significantly influenced purchase demands for life insurance, personal accident insurance, and health insurance. Moreover, the impacts of the Covid-19 pandemic had the influence on the relationship between perceived risk for life insurance and health insurance. In terms of recommendation, promoting people's awareness on risk is crucial element for increasing insurance purchase demands. The insurance can in turn create warranty of people life and safety.

Keyword: Perception of Risk, Purchase Demands, Life Insurance, Personal Accident Insurance, Health Insurance

Received: November 26, 2020 | **Revised:** February 3, 2021 | **Accepted:** March 29, 2021

---

* Student, Insurance and Risk Management, Bachelor of Business Administration, Faculty of Commerce and Management, Prince of Songkla University, Trang Campus.

** Lecturer, Insurance and Risk Management, Business Administration, Faculty of Commerce and Management, Prince of Songkla University, Trang Campus.

*** Lecturer, Tourism Management, Business Administration, Faculty of Commerce and Management, Prince of Songkla University, Trang Campus.

บทนำ

ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2562 เมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน เป็นจุดเริ่มต้นการแพร่ระบาดของโควิด-19 ซึ่งเป็นโรคอุบัติใหม่ที่ ยังไม่ทราบสาเหตุการเกิดขึ้นอย่างแน่ชัด อีกทั้งยังมีการแพร่ระบาดไปทั่วโลกภายในเวลาอันรวดเร็ว (World Health Organization Thailand, 2020) ส่งผลให้ในหลายประเทศกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการยับยั้งและป้องกันการแพร่ระบาดของ โควิด-19 เพื่อลดผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นต่อประเทศในด้านต่าง ๆ ให้น้อยที่สุด สำหรับประเทศไทยได้มีการประกาศใช้ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน (พ.ร.ก. ฉุกเฉิน) ซึ่งสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 เป็น เหตุให้หลายธุรกิจต้องหยุดชะงักและปิดกิจการ นอกจากนี้ การแพร่ระบาดของโควิด-19 ยังส่งผลกระทบต่อ การประกอบ อาชีพในหลาย ๆ สายงาน ทำให้เกิดความเสียหายในระบบธุรกิจ (Department Of Disease Control, 2020) อย่างไรก็ตาม การแพร่ระบาดของโควิด-19 ไม่เพียงแต่จะส่งผลกระทบต่อธุรกิจเพียงอย่างเดียว แต่ยังส่งผลกระทบต่อหลาย ๆ ธุรกิจ อาทิ ธุรกิจบริการขนส่งสินค้าและอาหาร ร้านขายยา บริการพ่นยาฆ่าเชื้อ บริการล้างแอร์ (Yongcharoenchai, 2020) และ ยังมีอีกธุรกิจหนึ่งที่ได้รับผลกระทบคือ ธุรกิจประกันภัย ที่สวนกระแสวิกฤตการณ์ในครั้งนี้ ได้รับโอกาสทางธุรกิจมากกว่า ผลกระทบ ส่งผลให้ธุรกิจประกันภัยหลายแห่งพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างรายได้ให้แก่องค์กร โดยจะมุ่งเน้นการตอบสนอง ความ ต้องการของลูกค้าที่สนใจซื้อผลิตภัณฑ์ประกันภัยในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 จากการสำรวจข้อมูลของ Office of Insurance Commission (2020a) พบว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อธุรกิจทุกภาค ส่วนรวมถึงรายได้และความสามารถในการใช้จ่าย จากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายช่องทาง ผู้คนจึงตระหนักและมีความ ต้องการซื้อผลิตภัณฑ์ประกันภัยมากยิ่งขึ้น ทำให้แนวโน้มยอดขายกรมธรรม์ประกันภัยโควิด-19 มีสัดส่วนมากถึงร้อยละ 84 เมื่อเทียบกับยอดขายทั้งหมดของธุรกิจ ผู้วิจัยจึงต้องการทราบถึงความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพของประชาชนอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง เมื่อมีการรับรู้ความเสี่ยงและได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโควิด-19 ซึ่งจังหวัดตรังเป็นหนึ่งในจังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 แต่อาจไม่รุนแรงเท่าจังหวัดอื่น เนื่องจากเดือนมีนาคม พ.ศ. 2563 ทีมแพทย์พบว่า มีผู้ติดเชื้อรวม 7 คน ซึ่งเป็นการติดเชื้อจากจังหวัดอื่นเข้ามา (Praphan, 2020) เมื่อประชาชนในอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง รับรู้ข่าวสารว่าจังหวัดตรังมีผู้ติดเชื้อโควิด-19 จึงเกิดความวิตกกังวลและ หวาดระแวงเป็นอย่างมาก ส่งผลการดำเนินชีวิตท่ามกลางสถานการณ์ดังกล่าว อีกทั้งยังกระทบต่อภาคธุรกิจของตรังเป็นวง กว้าง สังเกตได้จากรายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดตรังลดลงร้อยละ 65 เมื่อเทียบกับภูเก็ตที่ลดลงถึงร้อยละ 95 จากเดือน พฤศจิกายนปีก่อน (Rachata, 2021)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบจากโควิด-19 ในประเด็นการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลจะส่งผลกระทบต่อ หรือเชิงลบต่อความต้องการซื้อประกันภัยในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อตรวจสอบ อิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ ของประชาชนในอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง และ 2) เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของผลกระทบจากโควิด-19 ที่มีผลต่อการรับรู้ ความเสี่ยง และความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพของประชาชนในอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง โดยผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์แก่บุคคลที่สนใจศึกษา และบริษัทประกันภัยสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ เพื่อการวางแผนทางธุรกิจและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในสถานการณ์การ แพร่ระบาดของโควิด-19

ทบทวนวรรณกรรม

การรับรู้ความเสี่ยงมีแนวคิดมาจากรูปแบบและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ของบุคคลในมุมมองที่ต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในสังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มคนในแต่ละยุคสมัย (Kahan et al., 2007) การรับรู้ของบุคคลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง หรือที่นิยมเรียกกันว่า การรับรู้ความเสี่ยง ซึ่งหมายถึง การตัดสินใจความเสี่ยงโดยสัญชาตญาณของผู้คนที่สัมผัสและรับรู้ถึงภัยดังกล่าว (Ebisudani & Tokai, 2016) นอกจากนี้ ยังหมายถึงมุมมองของบุคคลที่มองสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นโอกาสหรือความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือในกลุ่มสังคม (Shepperd et al., 2013) การจำแนกการรับรู้ความเสี่ยงแต่ละประเภทขึ้นอยู่กับบริบทของบุคคลและการนำไปใช้ อาทิ Keller และ Gollwitzer (2017) ได้จำแนกการรับรู้ความเสี่ยงออกเป็นความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้และความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้ Ebisudani และ Tokai (2016) แบ่งถึงความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นและกระทบกับบุคคล จำนวน 21 ประเภท เช่น ภัยธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ และการทำลายระบบนิเวศ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยบางส่วนที่นำการรับรู้ความเสี่ยงไปศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงขององค์กรและธุรกิจ ซึ่งเป็นการรับรู้ความเสี่ยงของบุคลากรภายในองค์กรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการทำงานและผลการดำเนินงานขององค์กร (Thaothampitak & Wongsuwatt, 2019; Wongsuwatt & Suntrayuth, 2019)

การประกันภัยจะเกี่ยวข้องกับประกันภัย 3 รูปแบบ ได้แก่ ประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ การประกันชีวิตจะคุ้มครองการเสียชีวิตในทุก ๆ กรณี ที่ไม่อยู่ในข้อยกเว้นทั้งจากโรคร้ายและอุบัติเหตุ (Office of Insurance Commission, 2020c) การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลจะใช้สำหรับการประกันเฉพาะบุคคลเท่านั้น ให้ความสำคัญคุ้มครองทั้งการเสียชีวิตและการรักษาพยาบาลที่เกิดจากอุบัติเหตุเท่านั้น (Office of Insurance Commission, 2020d) และการประกันสุขภาพจะให้ความสำคัญคุ้มครองสุขภาพร่างกายของผู้เอาประกันภัยที่ต้องได้รับการรักษา แต่จะไม่คุ้มครองการเสียชีวิต (Office of Insurance Commission, 2020b) สรุปได้ว่าประกันภัยทั้ง 3 รูปแบบ เป็นการประกันที่สืบเนื่องและเกี่ยวข้องกับบุคคลโดยตรง แต่ให้ความสำคัญคุ้มครองที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เอาประกันภัย ในบริบททางด้านประกันภัย การรับรู้ความเสี่ยงของบุคคลจึงเป็นการสะท้อนถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับบุคคลโดยตรงซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของงานวิจัยฉบับนี้ การรับรู้ความเสี่ยงเป็นการรับรู้ถึงเหตุการณ์ที่มีความไม่แน่นอนและมีโอกาสเกิดขึ้น โดยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในเชิงลบจะส่งผลให้บุคคลเกิดความวิตกกังวลในการดำเนินชีวิต (Sumethiprasit, 2010) กล่าวคือ การรับรู้ความเสี่ยงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้ตัวบุคคลเกิดความเครียด วิตกกังวล และความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการดำเนินชีวิตประจำวันตามปกติ อีกทั้งการที่บุคคลรู้สึกถึงความสูญเสียมากเท่าไร บุคคลก็จะยิ่งรับรู้ถึงความเสี่ยงมากขึ้นเท่านั้น (Schierz et al., 2010) สำหรับงานวิจัยฉบับนี้ ประเภทของความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับบุคคลโดยตรงถูกจำแนกออกเป็น 8 ประเภท ตามแนวคิดของ Jarungwipoo (2020) ซึ่งแบ่งออกถึงความเสี่ยงส่วนบุคคลที่สอดคล้องกับการประกันภัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย 1) ความเสี่ยงด้านสุขภาพ (Health Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากสุขภาพไม่ดี 2) ความเสี่ยงด้านการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร (Premature Death Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากบุคคลอาจจะเสียชีวิตโดยที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า 3) ความเสี่ยงด้านการมีอายุยืนยาว (Old Age Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากบุคคลมีอายุที่ยาวนานเกินไป 4) ความเสี่ยงด้านหนี้สิน (Liability Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากบุคคลมีหนี้แล้วไม่สามารถชำระคืนได้ 5) ความเสี่ยงด้านทรัพย์สิน (Property Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดการสูญหายหรือเสียหายต่อทรัพย์สินที่เป็นเจ้าของ 6) ความเสี่ยงด้านการลงทุน (Investment Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากบุคคลนำเงินไปลงทุนแล้วไม่ได้รับผลตอบแทนตามที่หวังไว้ 7) ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย (Safety Risk) เป็นความเสี่ยงที่ทำให้บุคคลไม่ได้รับความปลอดภัยในการดำเนินชีวิต และ 8) ความเสี่ยงด้านอาชีพ (Employment Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่มั่นคงในอาชีพการงาน การรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลดังกล่าวจึงเป็นประเด็นการศึกษาในการวิจัยฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรับรู้ความเสี่ยงภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19

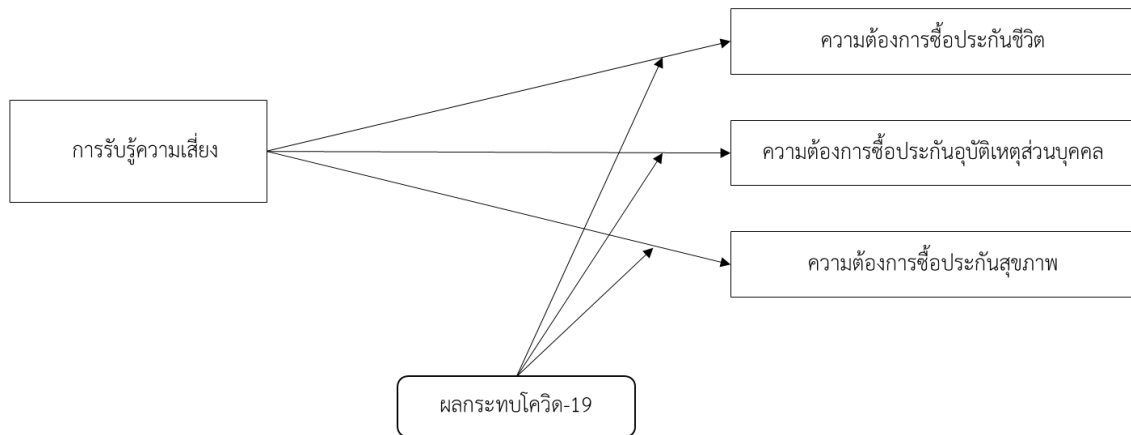
โดย Yildirim และ Güler (2020) ได้กล่าวถึงการรับรู้ความเสี่ยงเกี่ยวกับโควิด-19 ที่มากเกินไปของบุคคลจะยิ่งส่งผลเสียต่อสุขภาพ จิตใจ และความสุขที่ลดลง ซึ่งผู้วิจัยมุ่งเน้นการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลที่อาจจะส่งผลให้บุคคลแสวงหาหลักประกันและความมั่นคงผ่านมุมมองทางการประกันภัย

ความต้องการซื้อ เป็นความปรารถนาของบุคคลในการซื้อสินค้าหรือบริการในราคาที่สมารถยอมรับได้ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง (Greedisgoods, 2019) ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความต้องการซื้อประกันภัยนั้นมาจากรายได้และสถานะทางการเงิน (Akhter & Khan, 2017; Zerria et al., 2017) ทว่าจากงานวิจัยของ Al-Rawashdeh (2016) พบว่าความต้องการซื้ออาจจะมาจากหลายปัจจัย อาทิ เพศ อายุ และการส่งเสริมการขายหรือโฆษณา อีกทั้งบางส่วนอาจมาจากความเสนาหา ความรัก ความกลัว และความวิตกกังวล ที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันภัย (Sum & Nordin, 2018) ในแง่ของทางการตลาดจะเห็นได้ว่าการสร้างความได้เปรียบของผลิตภัณฑ์นั้นจะมีความสำคัญต่อความต้องการซื้อของผู้บริโภค โดยผู้บริโภคจะอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมาในการรับรู้ความเสี่ยง ทำให้ผู้บริโภคมีพฤติกรรมในการซื้อผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองตามความต้องการของตนเอง ดังนั้นความต้องการซื้อประกันภัยอาจมีสาเหตุมาจากการที่ตัวบุคคลรับรู้ความเสี่ยงในเรื่องนั้น ๆ เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่ามกลางสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่มีความรุนแรงและส่งผลกระทบอย่างมากในหลาย ๆ ด้าน ส่งผลให้บุคคลเกิดความวิตกกังวล และอาจมีความต้องการในการซื้อประกันภัยมากยิ่งขึ้น

การแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อมวลมนุษยชาติและระบบธุรกิจเป็นวงกว้าง ส่งผลให้เศรษฐกิจเกิดการชะลอตัว และเกิดการว่างงานมากกว่าวิกฤตการณ์อื่นที่เคยเกิดขึ้น (Plaengprapun & Jitsuchon, 2020; Techsauce Team, 2020) ซึ่งเป็นเหตุให้บุคคลบางกลุ่มเกิดความเครียด ความกังวล และอาจจะนำไปสู่การฆ่าตัวตาย (Puranima, 2020) ประเทศไทยเป็นประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 มากที่สุดในกลุ่มประเทศอาเซียน เนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศไทยพึ่งพาการส่งออกและการท่องเที่ยวเป็นหลัก จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ระยะเวลาในการฟื้นฟูเศรษฐกิจให้กลับสู่สภาพเดิม (Siriphattasophon, 2020) นอกจากนี้ การแพร่ระบาดของโควิด-19 ยังส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตตามปกติและคุณภาพชีวิตของบุคคลอีกด้วย (Seanyen et al., 2020) จะเห็นได้ว่าการแพร่ระบาดของโควิด-19 เป็นเสมือนสัญญาณเตือนให้ประชาชนสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สังเกตได้จากพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้บริโภคตระหนักถึงสุขภาพและการใช้ชีวิตประจำวันมากขึ้นจากการที่รับรู้ความเสี่ยง โดยผู้บริโภคมีความต้องการซื้อประกันภัยที่แตกต่างกันตามลักษณะและความต้องการของตนเอง ซึ่งการประกันภัยจะช่วยให้บุคคลมีความมั่นคงทางการเงินและสร้างหลักประกันความมั่นคงให้แก่ชีวิตมากยิ่งขึ้น โดยผลิตภัณฑ์ด้านการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงส่วนบุคคลประกอบไปด้วย ประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ (Jarungwipoo, 2020)

กรอบแนวคิดงานวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาผลกระทบจากโควิด-19 ที่มีต่อการรับรู้ความเสี่ยงและความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพของประชาชนในอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง โดยมีตัวแปรอิสระคือ การรับรู้ความเสี่ยง ตัวแปรตามคือ ความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล ประกันสุขภาพ และมีผลกระทบโควิด-19 เป็นตัวแปรกำกับ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

การรับรู้ความเสี่ยงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้อประกันภัย ซึ่งได้มีงานวิจัยหลาย ๆ ฉบับที่สนับสนุนแนวคิดนี้ อาทิ Ariffin และคณะ (2019) ศึกษาความเสี่ยงของผู้บริโภคเมื่อต้องการซื้อสินค้าทางออนไลน์ พบว่า ปัจจัยทางการเงิน ผลิตภัณฑ์ ความปลอดภัย เวลา และจิตใจ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้ความเสี่ยง มีอิทธิพลเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญต่อความต้องการในการซื้อสินค้าทางออนไลน์ของผู้บริโภค อีกทั้งงานวิจัยของ Onafalujo และคณะ (2011) ที่แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความเสี่ยงมีผลอย่างมากต่อความต้องการซื้อประกันภัย ซึ่งเกี่ยวข้องกับประเด็นการรับรู้ความเสี่ยงด้านต่าง ๆ โดยที่การรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลอาจจะมีผลเชิงบวกหรือเชิงลบต่อความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพของประชาชนในอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังสนใจผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่มีผลต่อการรับรู้ความเสี่ยง และความต้องการซื้อประกันภัยของประชาชนในอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง โดย Zhao และ Zhou (2020) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของความเครียดจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่มีบทบาทสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างการใช้โซเชียลมีเดียและสุขภาพจิตของนักเรียนชาวจีน ซึ่งบ่งชี้ถึงกลุ่มที่มีความเครียดจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในระดับสูงและระดับต่ำ ดังนั้น สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 จึงอาจจะมีผลกระทบต่อการรับรู้ความเสี่ยงและความต้องการซื้อประกันภัยส่วนบุคคล อาทิ การประกันชีวิต การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และการประกันสุขภาพ ดังสมมติฐานการวิจัยดังต่อไปนี้

H_{1A-1C}: การรับรู้ความเสี่ยงด้านสุขภาพส่งผลกระทบเชิงบวกต่อความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ

H_{2A-2C}: การรับรู้ความเสี่ยงด้านการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรส่งผลกระทบเชิงบวกต่อความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ

H_{3A-3C}: การรับรู้ความเสี่ยงด้านการมีอายุยืนยาวส่งผลกระทบเชิงบวกต่อความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ

H_{4A-4C}: การรับรู้ความเสี่ยงด้านทรัพย์สินส่งผลกระทบเชิงบวกต่อความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ

H_{5A-5C}: การรับรู้ความเสี่ยงด้านหนี้สินส่งผลกระทบต่อความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุ ส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ

H_{6A-6C}: การรับรู้ความเสี่ยงด้านการลงทุนส่งผลกระทบต่อความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุ ส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ

H_{7A-7C}: การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยส่งผลกระทบต่อความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุ ส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ

H_{8A-8C}: การรับรู้ความเสี่ยงด้านอาชีพส่งผลกระทบต่อความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุ ส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ

H₉: ผลกระทบจากโควิด-19 มีอิทธิพลเชิงบวกในการกำกับความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลและความต้องการซื้อประกันชีวิต

H₁₀: ผลกระทบจากโควิด-19 มีอิทธิพลเชิงบวกในการกำกับความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลและความต้องการซื้อประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล

H₁₁: ผลกระทบจากโควิด-19 มีอิทธิพลเชิงบวกในการกำกับความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลและความต้องการซื้อประกันสุขภาพ

ระเบียบวิธีวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยทราบขนาดของประชากรที่แน่นอนจากระบบสถิติทางราชการทะเบียน จึงใช้กรณีที่ทราบขนาดของประชากรที่แน่นอน (Yamane, 1973, pp. 727-728) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 ซึ่งจากการคำนวณเพื่อระบุจำนวนของกลุ่มตัวอย่างด้วยสมการของ Taro Yamane ได้จำนวนเท่ากับ 398.96 ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงกำหนดจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยเลือกใช้อายุตั้งแต่ 18-80 ปี จำนวน 113,179 คน (Official Statistics Registration Systems, 2020) ผู้วิจัยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (National Statistical Office, 2012) เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละตำบลของอำเภอเมืองตรัง โดยการกระจายกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากรทุกตำบล และตรวจสอบสัดส่วนประชากรที่แน่ชัดเพื่อหากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละตำบล คิดจากร้อยละของประชากรทั้ง 15 ตำบล จากนั้นดำเนินการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากการเดินเก็บแบบสอบถามในพื้นที่ของแต่ละตำบลแบบบังเอิญจนครบจำนวนตามสัดส่วน ซึ่งเมื่อเก็บข้อมูลในตำบลใดครบตามที่กำหนด ผู้วิจัยจะไม่เก็บในตำบลนั้นอีก และดำเนินการเก็บข้อมูลในตำบลอื่น ๆ ต่อไปจนครบกำหนด 400 ชุด โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง 1 เดือน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2563

มาตรวัดของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูล สอบถามในประเด็นที่เกี่ยวกับผลกระทบโควิด-19 ที่มีผลต่อการรับรู้ความเสี่ยง และความต้องการซื้อประกันภัยของประชาชนในอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง มีทั้งหมด 4 ส่วน ประกอบด้วย 1) ปัจจัยส่วนบุคคล 2) การรับรู้ความเสี่ยง 3) ความต้องการซื้อประกันภัย และ 4) ผลกระทบจากโควิด-19

ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยปรับและพัฒนาข้อคำถามจาก Tongdee (2018) ประกอบด้วย เพศ สถานภาพสมรส อาชีพ โดยใช้มาตราวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระดับการศึกษา ใช้มาตราวัดอันดับ (Ordinal Scale)

การรับรู้ความเสี่ยง เป็นข้อคำถามที่มุ่งเน้นการสอบถามความคิดเห็นและการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 24 ข้อคำถาม ครอบคลุมความเสี่ยงส่วนบุคคลทั้ง 8 ด้าน ด้านละ 3 ข้อ ตัวอย่างข้อคำถาม “ท่านรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับโรคภัยต่าง ๆ นั้นไม่ใช่เรื่องไกลตัวอีกต่อไป” “ท่านมีความกังวลในกรณีการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรที่อาจจะเกิดขึ้นได้” และ “ท่านตระหนักเสมอว่าการดำเนินชีวิตในยุคปัจจุบันไม่มีความปลอดภัย” โดยปรับและพัฒนาจากงานวิจัยก่อนหน้านี้ อาทิ ด้านสุขภาพ ด้านการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร ด้านการมีอายุยืนยาว ด้านหนี้สิน ด้านทรัพย์สิน ด้านความปลอดภัย ด้านการลงทุน และด้านอาชีพ (Chantaramanee, 2017; Gooseesakul et al., 2016; Jarungwipoo, 2020; Keawseso & Prajantasen, 2018; Stotz, 2019; Thailand Institute of Occupational Safety and Health (Public Organization), 2019) โดยใช้มาตราวัดเรียงอันดับแบบ Likert Scale 5 ระดับ (Chyung et al., 2017) เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการรับรู้ความเสี่ยง จากระดับ 1 (น้อยที่สุด) จนถึงระดับ 5 (มากที่สุด) โดยผู้วิจัยดำเนินการคำนวณหาค่าเฉลี่ยเพื่อปรับลักษณะของข้อมูลให้เหมาะสมกับการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ความต้องการซื้อประกันภัย เป็นข้อคำถามที่มุ่งเน้นการสอบถามระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามในการซื้อประกันภัยส่วนบุคคลทั้ง 3 ประเภท ประกอบด้วย การประกันชีวิต (จำนวน 2 ข้อคำถาม) การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล (จำนวน 2 ข้อคำถาม) และการประกันสุขภาพ (จำนวน 2 ข้อคำถาม) ตัวอย่างข้อคำถาม “ท่านมุ่งหวังที่จะมีหลักประกันให้กับครอบครัวในกรณีที่อาจจะเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดขึ้น” “ท่านมุ่งหวังหลักประกันและการชดเชยในกรณีที่อาจจะต้องไปรักษาตัวจากโรคภัยต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น” และ “ท่านมีความต้องการลดภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเมื่อเกิดการเจ็บป่วยจากโรคภัยต่าง ๆ” ซึ่งปรับและพัฒนาจาก Office of Insurance Commission (2020) โดยใช้มาตราวัดเรียงอันดับแบบ Likert Scale 5 ระดับ (Chyung et al., 2017) เพื่อสำรวจระดับความต้องการซื้อของผู้ตอบแบบสอบถาม จากระดับ 1 (น้อยที่สุด) จนถึงระดับ 5 (มากที่สุด) โดยผู้วิจัยดำเนินการคำนวณหาค่าเฉลี่ยเพื่อปรับลักษณะของข้อมูลให้เหมาะสมกับการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลกระทบจากโควิด-19 เป็นข้อคำถามที่มุ่งเน้นการสอบถามผลกระทบที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 จำนวน 4 ข้อคำถาม ตัวอย่างข้อคำถาม “ท่านได้รับผลกระทบจากโควิด” “ท่านอาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยงที่เกิดโรคระบาดโควิด-19” และ “ท่านมีความกังวลเกี่ยวกับการระบาดของโควิด-19 ระลอก 2” ซึ่งปรับและพัฒนาจาก Deed, (2017) เพื่อจำแนกกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็น 2 กลุ่ม ระหว่างกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 มากและกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 น้อย โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยจาก 4 ข้อคำถาม จำแนกตามผลกระทบโควิด-19 ปรับมาจากแนวคิดของ Lin และคณะ (2010) ซึ่งกำหนดตัวแปรหุ่นจากตัวแปรมาตราวัดเรียงอันดับแบบ Likert Scale 5 ระดับ เพื่อจำแนกตัวแปรที่มีลักษณะข้อมูลแบบเรียงลำดับและมีจำนวนกลุ่มมากกว่า 2 กลุ่ม ให้เหลือเพียงแค่ 2 กลุ่มเท่านั้น สำหรับการวิเคราะห์ตัวแปรกำกับ โดยงานวิจัยฉบับนี้ ผลรวมตัวแปรผลกระทบจากโควิด-19 มีช่วงคะแนนตั้งแต่ 0 ถึง 4 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.00 ผู้วิจัยจึงใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการจำแนกตัวแปรกำกับ โดยการใช้ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ในการจำแนกกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแทนค่ามากกว่า 1 ในกรณีที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 87 คน และน้อยเท่ากับ 0 ในกรณีที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือน้อยกว่า 2 มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 313 คน

การทดสอบเครื่องมือแบบสอบถาม

ผู้วิจัยทำการทดสอบ Pilot Test เพื่อวิเคราะห์ความเที่ยงตรง (Validity Test) และความน่าเชื่อถือ (Reliability Test) ของข้อมูล เพื่อผลการทดสอบว่าแบบสอบถามดังกล่าวสามารถนำมาใช้ได้จริงกับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ในการวิเคราะห์ Validity Test คุ้ได้จากค่า KMO จะต้องมากกว่า 0.7 ซึ่งพบว่าค่าทุกตัวสูงกว่า 0.7 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเหมาะสม และค่า P-Value ควรน้อยกว่า 0.05 ซึ่งพบว่าค่าทุกตัวต่ำกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรแต่ละตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน (Rovinelli & Hambleton, 1977) และการวิเคราะห์ Reliability Test ควรค่า Cronbach's Alpha สูงกว่า 0.6 ซึ่งพบว่าค่าทุกตัวสูงกว่า 0.6 แสดงว่าอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (Cronbach, 1951)

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity Test) และความน่าเชื่อถือ (Reliability Test)

ตัวแปรอิสระ	ความเที่ยงตรง (Validity Test)			ความน่าเชื่อถือ (Reliability Test)
	KMO	Factor Loadings	p-value	Cronbach's Alpha (α)
1) การรับรู้ความเสี่ยง	0.794		0.000	
1.1) ด้านสุขภาพ (3 ข้อคำถาม)		0.732-0.750		0.794
1.2) ด้านการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร (3 ข้อคำถาม)		0.584-0.640		0.912
1.3) ด้านการมีอายุยืนยาว (3 ข้อคำถาม)		0.631-0.753		0.898
1.4) ด้านทรัพย์สิน (3 ข้อคำถาม)		0.676-0.760		0.864
1.5) ด้านหนี้สิน (3 ข้อคำถาม)		0.646-0.650		0.819
1.6) ด้านการลงทุน (3 ข้อคำถาม)		0.645-0.708		0.861
1.7) ด้านความปลอดภัย (3 ข้อคำถาม)		0.701-0.764		0.894
1.8) ด้านอาชีพ (3 ข้อคำถาม)		0.755-0.810		0.912
2) ความต้องการซื้อ	0.872		0.000	
2.1) ประกันชีวิต (2 ข้อคำถาม)		0.806-0.825		0.896
2.2) ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล (2 ข้อคำถาม)		0.891-0.892		0.800
2.3) ประกันสุขภาพ (2 ข้อคำถาม)		0.834-0.874		0.904
3) ผลกระทบจากโควิด-19 (4 ข้อคำถาม)	0.834	0.735-0.838	0.000	0.778

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ปัจจัยส่วนบุคคล ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percent) ในส่วนของการรับรู้ความเสี่ยง ความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ ใช้สถิติเชิงอนุมานในการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) โดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรแบบขั้นตอน (Stepwise

Method) จากแนวคิดของ Ruengvirayudh และ Brooks (2016) ที่บ่งชี้ถึงความเหมาะสมของการคัดเลือกตัวแปรแบบขั้นตอน เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยงที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันภัยในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19

ผลการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.75 อยู่ในช่วงอายุ 20-30 ปี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 มีสถานภาพโสด จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 เป็นพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาท จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 และมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlations)

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Mean	4.218	3.879	3.768	3.688	3.808	3.924	3.889	3.974	4.094	4.028	4.046
1	-	.609**	.488**	.372**	.474**	.469**	.449**	.461**	.459**	.405**	.440**
2		-	.629**	.566**	.556**	.592**	.556**	.515**	.414**	.419**	.402**
3			-	.662**	.670**	.624**	.636**	.536**	.435**	.441**	.418**
4				-	.646**	.628**	.573**	.536**	.445**	.470**	.442**
5					-	.653**	.656**	.575**	.539**	.556**	.570**
6						-	.661**	.675**	.552**	.588**	.573**
7							-	.651**	.557**	.576**	.540**
8								-	.559**	.562**	.527**
9									-	.746**	.663**
10										-	.781**
11											-

หมายเหตุ: 1=การรับรู้ความเสี่ยงด้านสุขภาพ 2=การรับรู้ความเสี่ยงด้านเสียชีวิตก่อนวัยอันควร 3=การรับรู้ความเสี่ยงด้านการมีอายุยืนยาว 4=การรับรู้ความเสี่ยงด้านทรัพย์สิน 5=การรับรู้ความเสี่ยงด้านหนี้สิน 6=การรับรู้ความเสี่ยงด้านการลงทุน 7=การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย 8=การรับรู้ความเสี่ยงด้านอาชีพ 9=ความต้องการซื้อประกันชีวิต 10=ความต้องการซื้อประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล 11=ความต้องการซื้อประกันสุขภาพ ** ที่ระดับความเชื่อมั่น 99%

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม พบว่าทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่าง 0.372 ถึง 0.781 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise ของการรับรู้ความเสี่ยงที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันชีวิต

ตัวแปรอิสระที่ถูกคัดเลือกเข้าในสมการ	B	Std. Error	Beta	t-value	P-Value
(Constant)	0.956***	0.208		4.584	0.000
ความเสี่ยงด้านอาชีพ	0.215***	0.059	0.222	3.621	0.000
ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย	0.187**	0.061	0.190	3.043	0.003
ความเสี่ยงด้านสุขภาพ	0.231***	0.053	0.196	4.361	0.000
ความเสี่ยงด้านการลงทุน	0.419*	0.065	0.157	2.288	0.023

โมเดลที่ 4, R=0.648, R²=0.407, F=67.860, P-Value=0.000

ตัวแปรอิสระที่ถูกคัดออกจากสมการ	Beta In	t-value	P-Value	Partial Correlation	Collinearity Statistics Tolerance
ความเสี่ยงด้านการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร	-0.041	-0.741	0.459	-0.037	0.498
ความเสี่ยงด้านการมีอายุยืนยาว	0.001	0.019	0.985	0.001	0.515
ความเสี่ยงด้านหนี้สิน	0.053	0.974	0.331	0.049	0.514
ความเสี่ยงด้านทรัพย์สิน	0.100	1.506	0.133	0.076	0.338

หมายเหตุ: * ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ** ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% *** ที่ระดับความเชื่อมั่น 99.99%

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ โดยการคัดเลือกตัวแปรแบบ Stepwise ดังตารางที่ 3 พบว่าอิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตามโมเดลที่ 4 ซึ่งมีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่า R – Square เท่ากับ 0.407 ประกอบด้วย ความเสี่ยงด้านอาชีพ (B = 0.215, P-Value = 0.000) ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย (B = 0.187, P-Value = 0.003) ความเสี่ยงด้านสุขภาพ (B = 0.231, P-Value = 0.000) และความเสี่ยงด้านการลงทุน (B = 0.419, P-Value = 0.023) ตามลำดับ โดยการรับรู้ความเสี่ยงที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้อประกันชีวิตมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่า Beta คือ ความเสี่ยงด้านอาชีพ รองลงมาคือ ความเสี่ยงด้านสุขภาพ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย และความเสี่ยงด้านการลงทุน ตามลำดับ ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ความต้องการซื้อประกันชีวิตจากการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลได้ดังนี้

$$\text{ความต้องการซื้อประกันชีวิต} = 0.956 + 0.215 (\text{ด้านอาชีพ}) + 0.187 (\text{ด้านความปลอดภัย}) + 0.231 (\text{ด้านสุขภาพ}) + 0.419 (\text{ด้านการลงทุน})$$

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise ของการรับรู้ความเสี่ยงที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล

ตัวแปรอิสระที่ถูกคัดเลือกเข้าในสมการ	B	Std. Error	Beta	t-value	P-Value
(Constant)	0.966***	0.215		4.487	0.000
ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย	0.281***	0.064	0.276	4.388	0.000
ความเสี่ยงด้านอาชีพ	0.234***	0.057	0.233	4.132	0.000
ความเสี่ยงด้านทรัพย์สิน	0.136*	0.060	0.144	2.282	0.023
ความเสี่ยงด้านสุขภาพ	0.121*	0.055	0.100	2.205	0.028

โมเดลที่ 4, R=0.643, R²=0.414, F=69.643, P-Value=0.000

ตัวแปรอิสระที่ถูกคัดออกจากสมการ	Beta In	t-value	P-Value	Partial Correlation	Collinearity Statistics Tolerance
ความเสี่ยงด้านการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร	-0.009	-0.167	0.868	-0.008	0.498
ความเสี่ยงด้านการมีอายุยืนยาว	-0.003	-0.046	0.964	-0.002	0.491
ความเสี่ยงด้านหนี้สิน	0.064	1.100	0.272	0.055	0.434
ความเสี่ยงด้านการลงทุน	0.132	1.835	0.067	0.092	0.286

หมายเหตุ: * ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ** ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% *** ที่ระดับความเชื่อมั่น 99.99%

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ โดยการคัดเลือกตัวแปรแบบ Stepwise ดังตารางที่ 4 พบว่าอิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตามโมเดลที่ 4 ซึ่งมีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่า R – Square เท่ากับ 0.414 ประกอบด้วย ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย (B = 0.281, P-Value = 0.000) ความเสี่ยงด้านอาชีพ (B = 0.234, P-Value = 0.000) ความเสี่ยงด้านทรัพย์สิน (B = 0.136, P-Value = 0.023) และความเสี่ยงด้านสุขภาพ (B = 0.121, P-Value = 0.028) ตามลำดับ โดยการรับรู้ความเสี่ยงที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้อประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลมากที่สุดพิจารณาจากค่า Beta คือ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย รองลงมาคือ ความเสี่ยงด้านอาชีพ ความเสี่ยงด้านทรัพย์สิน และความเสี่ยงด้านสุขภาพ ตามลำดับ ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ความต้องการซื้อประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลจากการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลได้ดังนี้

$$\text{ความต้องการซื้อประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล} = 0.966 + 0.281 (\text{ด้านความปลอดภัย}) + 0.234 (\text{ด้านอาชีพ}) + 0.136 (\text{ด้านทรัพย์สิน}) + 0.121 (\text{ด้านสุขภาพ})$$

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise ของการรับรู้ความเสี่ยงที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันสุขภาพ

ตัวแปรอิสระที่ถูกคัดเลือกเข้าในสมการ	B	Std. Error	Beta	t-value	P-Value
(Constant)	0.819***	0.223		3.667	0.000
ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย	0.247***	0.066	0.235	3.715	0.000
ความเสี่ยงด้านทรัพย์สิน	0.213**	0.062	0.218	3.439	0.001
ความเสี่ยงด้านสุขภาพ	0.198**	0.057	0.158	3.464	0.001
ความเสี่ยงด้านอาชีพ	0.154**	0.059	0.149	2.626	0.009

โมเดลที่ 4, R=0.638, R²=0.407, F=67.715, P-Value=0.000

ตัวแปรอิสระที่ถูกคัดออกจากสมการ	Beta In	t-value	P-Value	Partial Correlation	Collinearity Statistics Tolerance
ความเสี่ยงด้านการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร	-0.062	-1.126	0.261	-0.057	0.498
ความเสี่ยงด้านการมีอายุยืนยาว	-0.064	-1.157	0.248	-0.058	0.491
ความเสี่ยงด้านหนี้สิน	-0.015	-0.248	0.804	-0.012	0.434
ความเสี่ยงด้านการลงทุน	0.050	0.685	0.494	0.035	0.286

หมายเหตุ: * ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ** ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% *** ที่ระดับความเชื่อมั่น 99.99%

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ โดยการคัดเลือกตัวแปรแบบ Stepwise ดังตารางที่ 5 พบว่าอิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตามโมเดลที่ 4 ซึ่งมีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่า R – Square เท่ากับ 0.407 ประกอบด้วย ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย (B = 0.247, P-Value = 0.000) ความเสี่ยงด้านทรัพย์สิน (B = 0.213, P-Value = 0.001) ความเสี่ยงด้านสุขภาพ (B = 0.198, P-Value = 0.001) และความเสี่ยงด้านอาชีพ (B = 0.154, P-Value = 0.009) ตามลำดับ โดยการรับรู้ความเสี่ยงที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้อประกันสุขภาพมากที่สุดพิจารณาจากค่า Beta คือ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย รองลงมาคือ ความเสี่ยงด้านทรัพย์สิน ความเสี่ยงด้านสุขภาพ และความเสี่ยงด้านอาชีพ ตามลำดับ ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ความต้องการซื้อประกันสุขภาพจากการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลได้ดังนี้

ความต้องการซื้อประกันสุขภาพ = 0.819 + 0.247 (ด้านความปลอดภัย) + 0.213 (ด้านทรัพย์สิน) + 0.198 (ด้านสุขภาพ) + 0.154 (ด้านอาชีพ)

ตารางที่ 6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลรายด้านที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลและประกันสุขภาพ

การรับรู้ความเสี่ยงด้าน	ตัวแปรตาม					
	ประกันชีวิต		ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล		ประกันสุขภาพ	
	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สุขภาพ	H _{1A}	ยอมรับ	H _{1B}	ยอมรับ	H _{1C}	ยอมรับ
เสียชีวิตก่อนวัยอันควร	H _{2A}	ปฏิเสธ	H _{2B}	ปฏิเสธ	H _{2C}	ปฏิเสธ
การมีอายุยืนยาว	H _{3A}	ปฏิเสธ	H _{3B}	ปฏิเสธ	H _{3C}	ปฏิเสธ
ทรัพย์สิน	H _{4A}	ปฏิเสธ	H _{4B}	ยอมรับ	H _{4C}	ยอมรับ
หนี้สิน	H _{5A}	ปฏิเสธ	H _{5B}	ปฏิเสธ	H _{5C}	ปฏิเสธ
การลงทุน	H _{6A}	ยอมรับ	H _{6B}	ปฏิเสธ	H _{6C}	ปฏิเสธ
ความปลอดภัย	H _{7A}	ยอมรับ	H _{7B}	ยอมรับ	H _{7C}	ยอมรับ
อาชีพ	H _{8A}	ยอมรับ	H _{8B}	ยอมรับ	H _{8C}	ยอมรับ

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ผลกระทบจากโควิด-19 มีอิทธิพลในการเป็นตัวแปรกำกับต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลและมีความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม					
	ประกันชีวิต		ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล		ประกันสุขภาพ	
	Main Effect	Interaction	Main Effect	Interaction	Main Effect	Interaction
constant	1.417***	2.677***	1.199***	2.135***	1.200***	2.472***
การรับรู้ความเสี่ยง	0.703***	0.415**	0.743***	0.542***	0.743***	0.443**
ผลกระทบจากโควิด-19	-0.035	-1.132*	-0.037	-0.872	-0.027	-1.119*
การรับรู้ความเสี่ยงXโควิด-19	-	0.246*	-	0.176	-	0.253*
R ²	0.369	0.381	0.382	0.392	0.361	0.369

หมายเหตุ: * ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ** ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% *** ที่ระดับความเชื่อมั่น 99.99%

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ ดังตารางที่ 7 เป็นการตรวจสอบอิทธิพลของผลกระทบจากโควิด-19 ที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคล (ในภาพรวมจากค่าเฉลี่ยของความเสียหายทั้ง 8 ด้าน) สำหรับความสัมพันธ์หลัก พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงมีผลเชิงบวกต่อความต้องการซื้อทั้งประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และ

ประกันสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.703$; $p = 0.000$, $\beta = 0.743$; $p = 0.000$, $\beta = 0.743$; $p = 0.000$) แสดงถึงการรับรู้ความเสี่ยงที่มากขึ้น จะส่งผลให้ความต้องการซื้อประกันของประชาชนเพิ่มสูงขึ้น โดยผลกระทบจากโควิด-19 ไม่มีผลต่อความต้องการซื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่บทบาทของตัวแปรกำกับ (การรับรู้ความเสี่ยง $\times$ ผลกระทบจากโควิด-19) ซึ่งส่งผลเชิงบวกต่อความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคล กับความต้องการซื้อประกันชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\beta = 0.246$; $p = 0.031$) แสดงถึงบทบาทของตัวแปรกำกับแบบ Positive Main Effect & Positive Interaction (ความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลกับตัวแปรตามจะยังเป็นบวกมากยิ่งขึ้นสำหรับกลุ่มที่สนใจจำแนกโดยตัวแปรกำกับ) ดังนั้น จึงสามารถยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 9 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลที่ส่งผลให้ความต้องการซื้อประกันชีวิตของประชาชนในอำเภอเมืองตรงเพิ่มมากขึ้นนั้น จะเพิ่มมากยิ่งขึ้นสำหรับกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากจากโควิด-19 โดยมีค่า R-Square เท่ากับ 0.381 และส่งผลเชิงบวกต่อความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคล กับความต้องการซื้อประกันสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\beta = 0.253$; $p = 0.040$) ดังนั้น จึงสามารถยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 11 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลที่ส่งผลให้ความต้องการซื้อประกันสุขภาพของประชาชนในอำเภอเมืองตรงเพิ่มมากขึ้นนั้น จะเพิ่มมากยิ่งขึ้นสำหรับกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากจากโควิด-19 โดยมีค่า R-Square เท่ากับ 0.369 ในขณะที่ตัวแปรกำกับไม่มีผลต่อความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลกับความต้องการซื้อประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล จึงไม่สามารถยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 10 ได้

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ และ 2) เพื่อศึกษาผลกระทบจากโควิด-19 ต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลและความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ

ตรวจสอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าอิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันชีวิตคือการรับรู้ความเสี่ยงด้านอาชีพ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย ความเสี่ยงด้านสุขภาพ และความเสี่ยงด้านการลงทุน อิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลคือ การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย ความเสี่ยงด้านอาชีพ ความเสี่ยงด้านทรัพย์สิน และความเสี่ยงด้านสุขภาพ และอิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันสุขภาพคือ การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย ความเสี่ยงด้านทรัพย์สิน ความเสี่ยงด้านสุขภาพ และความเสี่ยงด้านอาชีพ จะเห็นว่าการรับรู้ความเสี่ยงด้านสุขภาพ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย และความเสี่ยงด้านอาชีพ เป็นความเสี่ยงที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้อประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันสุขภาพ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Onafalajo และคณะ (2011) พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงมีผลต่อความต้องการซื้อประกันภัย Brahma และคณะ (2018) ที่บ่งชี้ผลการวิจัยว่า การรับรู้ความเสี่ยงส่งผลต่อความเต็มใจซื้อประกันสุขภาพของประชาชนในประเทศอินโดนีเซีย และ Costa-Font และ Font (2009) ที่ระบุถึงอิทธิพลของการรับรู้ปัจจัยเสี่ยงของบุคคลที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันสุขภาพแบบระยะยาว ซึ่งผลการตรวจสอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่าการรับรู้ความเสี่ยงส่วนบุคคลที่ส่งผลให้ความต้องการซื้อประกันชีวิตและประกันสุขภาพของประชาชนในอำเภอเมืองตรงเพิ่มมากขึ้นนั้น จะเพิ่มมากยิ่งขึ้นสำหรับกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากจากโควิด-19 เนื่องจากประชาชนกลุ่มนี้รับรู้ถึงความไม่แน่นอนและผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับตนเองและหลักประกันของครอบครัว อาทิ การเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด การตกงาน การสูญเสียรายได้ทางธุรกิจ จึงทำให้

ประชาชนกลุ่มนี้ยิ่งแสวงหาหลักประกันความมั่นคงให้กับตนเองและครอบครัวมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกันชีวิตและสุขภาพ

ในบริบทของการรับรู้ความเสี่ยงในแต่ละด้านของประชาชน สะท้อนถึงมุมมองสำคัญของความต้องการซื้อประกันภัยในแต่ละประเภทได้อย่างชัดเจน กลยุทธ์ในการสื่อสารข้อมูลเพื่อส่งเสริมการรับรู้ความเสี่ยงจึงควรมุ่งเน้นเนื้อหาที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสำหรับการประกันภัยแต่ละประเภท อาทิ กลุ่มเป้าหมายสำหรับการประกันชีวิต ควรสร้างและส่งเสริมการรับรู้ความเสี่ยงในด้านอาชีพและสุขภาพ ซึ่งสะท้อนถึงเนื้อหาผลกระทบจากความไม่แน่นอนของประชาชนทั้งความไม่มั่นคงในหน้าที่การงาน และภัยใกล้ตัวจากโรคร้ายต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น ในขณะที่กลุ่มเป้าหมายสำหรับการประกันสุขภาพ การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและทรัพย์สินคือสาระสำคัญในการสร้างการรับรู้ให้กับประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rinwong (2020) พบว่า คนไทยมีความกังวลในเรื่องความปลอดภัย และต้องการรักษาสุขภาพทางการเงินมากขึ้น จึงทำให้ผู้คนมีความระมัดระวัง และจัดลำดับความสำคัญก่อนการใช้จ่าย อันมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ประชาชนกลุ่มนี้ตระหนักและต้องการหลักประกันด้านสุขภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารผ่านช่องทางต่าง ๆ ไปยังกลุ่มประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 เช่น สื่อสังคมออนไลน์ สื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยฉบับนี้มีข้อจำกัด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นประชากรในอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง เพราะอยู่ในช่วงระบาดของโรคโควิด-19 ที่จะต้องรักษาระยะห่างทางสังคมทำให้การเก็บข้อมูลจึงอยู่ในพื้นที่ปลอดภัยที่สุด ซึ่งการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในระดับจังหวัดจะมีความคาดเคลื่อนของข้อมูลสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างระดับอำเภอ จากระยะเวลาและงบประมาณในการเก็บข้อมูลมีจำกัด อาจเกิดความคาดเคลื่อนของผลวิจัย

ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติ

1) หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการรับรู้และตระหนักต่อความเสี่ยงให้กับประชาชนโดยพิจารณาจากปัจจัยความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในแต่ละกลุ่มอย่างเหมาะสม อาทิ การรณรงค์วิธีการบริหารรายได้และทรัพย์สินส่วนบุคคลสำหรับประชาชนแต่ละกลุ่มที่มีความกังวลและตระหนักในเรื่องการลงทุนและความมั่นคงในหน้าที่การงาน เพื่อเพิ่มหลักประกันความมั่นคงของภาคครัวเรือน การส่งเสริมวิธีการป้องกันตนเองและลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ตามการดำเนินชีวิตวิถีใหม่เพื่อลดผลกระทบจากอิทธิพลของการแพร่ระบาดของโควิด-19 อันจะมีส่วนสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในการเผชิญกับความไม่แน่นอนในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากนี้ ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับนโยบายการเพิ่มการตระหนักรู้และการลดผลกระทบจากความเสียหาย ทำให้ประชาชนมีการตื่นตัวและแสวงหาหลักประกันความมั่นคงทั้งจากภาครัฐและเอกชนมากยิ่งขึ้น

2) ผู้ประกอบการธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต ควรส่งเสริมเนื้อหาและคุณภาพในการสื่อสาร การโฆษณา และการประชาสัมพันธ์ที่ตรงกับกลุ่มลูกค้าเป้าหมายมากยิ่งขึ้น อาทิ การออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตที่เพิ่มความคุ้มครองการว่างงานของผู้เอาประกันที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 โดยการชดเชยเงินจำนวนหนึ่งจากทุนประกันชีวิต เพื่อเพิ่มโอกาสในการขยายตลาดเป้าหมายที่มีความกังวลจากอิทธิพลของการแพร่ระบาดของโควิด-19 นอกจากนี้ ควรครอบคลุมความเสี่ยงและความไม่แน่นอนจากการลงทุน ความปลอดภัย และสุขภาพ โดยมุ่งเน้นการรับรู้ความเสี่ยงที่สะท้อนและส่งผลกระทบต่อความต้องการซื้อประกันภัยในแต่ละกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง เช่น การพัฒนารูปแบบการขายผ่านช่องทางออนไลน์ที่เหมาะสมกับกลุ่มวัยที่สามารถเข้าถึงการรับรู้และความกังวลของลูกค้าได้ เพื่อสำรวจข้อมูลผลกระทบและความกังวลส่วนบุคคลในการประเมินและเสนอผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับลูกค้ากลุ่มเป้าหมายอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในเชิงทฤษฎี

สำหรับการศึกษารั้งต่อไป ควรมีการศึกษาในประเด็นอื่น ๆ ที่มีผลต่อความต้องการซื้อประกันภัย อาทิ ความกังวล ความเชื่อมั่น และปัจจัยการเปลี่ยนแปลงของภัยพิบัติ เนื่องจากความต้องการซื้อประกันภัยอาจจะถูกกระตุ้นด้วยอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลเชิงลบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อบุคคล นอกจากนี้ ควรมีการศึกษาตัวแปรคั่นกลาง (Mediator) ที่อาจจะมีบทบาทสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงและความต้องการซื้อ อาทิ ความเชื่อมั่นของผู้บริโภค และทัศนคติของผู้บริโภค ซึ่งเป็นปัจจัยที่สะท้อนถึงความคิด มุมมอง และความรู้สึกของผู้บริโภคที่มีต่อผู้ขาย และผู้ให้บริการในบริษัทที่แตกต่างกัน เช่น ความเชื่อมั่นที่มีต่อตราสินค้า ทัศนคติที่มีต่อการประกันภัย เป็นต้น จากข้อเสนอแนะดังกล่าว มีส่วนสำคัญในการสนับสนุนนักวิจัยให้มีความเข้าใจทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีต่อการประกันภัยมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยที่สืบเนื่องมาจากสถานการณ์ในปัจจุบันอันส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของผู้บริโภค

References

- Akhter, W., & Khan, S. U. (2017). Determinants of Takāful and conventional insurance demand: A regional analysis. *Cogent Economics & Finance*, 5(1), 1-18.
- Al-Rawashdeh, F. (2016). Determinates of demand on purchasing insurance policies: Case of Jordan. *International Review of Management and Marketing*, 6(4), 1094-1102.
- Ariffin, S. K., Mohan, T., & Goh, Y. (2019). Influence of consumers' perceived risk on consumers' online purchase intention. *Journal of Research in Interactive Marketing*, 12(3), 309-327.
- Brahmana, R., Brahmana, R. K., & Memarista, G. (2018). Planned behaviour in purchasing health insurance. *The South East Asian Journal of Management*, 12(1), 53-64.
- Chantaramanee, N. (2017). Risks of health and safety in work of informal agricultural workers, amphoe Phu Kamyao, Phayao Province. *Journal Science and Technology*, 11(3), 114-123.
- Chyung, S. Y., Roberts, K., Swanson, I., & Hankinson, A. (2017). Evidence-based survey design: The use of a midpoint on the Likert scale. *Performance Improvement*, 56(10), 15-23.
- Costa-Font, J., & Font, M. (2009). Does 'early purchase' improve the willingness to pay for long-term care insurance. *Applied Economics Letters*, 16(13), 1301-1305.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.
- Deeod, P. (2020). The impact spread of the coronavirus 2019 (covid – 19) on occupation of a food delivery service. *Journal of MCU Nakhondhat*, 7(6), 139.
- Department of Disease Control. (2020). *Emergency decree on public administration in emergency situations*, B.E. 2548. <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/laws.php>
- Ebisudani, M., & Tokai, A. (2016). Application of risk perception theory to develop a measurement framework for city resilience: Case study of Suita, Japan. *Journal of Sustainable Development*, 9(5), 33-42.

- Gooseesakul, K., Manka, N., Boontumcharoen, M. (2016). Premature death. *Journal of Health Science*, 25(4), 771-776.
- Greedisgoods. (2019). *What is demand supply*. <https://greedisgoods.com/demand-supply>
- Jarungwipoo, O. (2020). *Success management for individuals*. <http://www.oic.or.th/sites/default/files/content/85938/bth6.pdf>
- Jino, J. (2019). *Health risk assessment process*. https://www.summacheeva.org/article/risk_assessment?fbclid=IwAR2WJc4i3ybuKrfG-cZn8aefz2b-w1cnyuSSs3sFKWoebclyh65-P9eAwYg
- Kahan, D. M., Braman, D., Gastil, J., Slovic, P., & Mertz, C. (2007). Culture and identity-protective cognition: Explaining the white-male effect in risk perception. *Journal of Empirical Legal Studies*, 4(3), 465-505.
- Keawseso, W., & Prajantasen, K. (2018). Life style and Accessibility to health care services associated with longevity and healthy among elderly population in Loei Province. *Journal of Health Science and Community Public Health: JHSCPH*, 1(2), 104-105.
- Keller, L., & Gollwitzer, P. M. (2017). Mindsets affect risk perception and risk-taking behavior. *Social Psychology*, 48(3), 135-147. <https://doi.org/10.1027/1864-9335/a000304>
- Likert, R. (1961). *New patterns of management*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Lin, S.-P., Yang, C.-L., Chan, Y.-h., & Sheu, C. (2010). Refining Kano's 'quality attributes-satisfaction' model: A moderated regression approach. *International Journal of Production Economics*, 126(2), 255-263.
- National Statistical Office. (2012). *Sample selection techniques*. <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/Toneminute/files/55/0203-5.pdf>
- Niyomna, K. (2011). *Factors affecting on consumers' behaviors in purchssing life insurance in Nakhonratchasima municipality*. http://www.research.mutt.ac.th/?p=8573&fbclid=IwAR0lbMisJlgocclBXUyZ6U8Fb7fOPNCw3Nr8JO_g6yOZcZXVOI9rWYwCrE
- Office of Insurance Commission. (2020a). *Analysis of the impact of the COVID-19 outbreak situation to the Insurance business*. <https://www.oic.or.th/sites/default/files/content/90774/2020-04-24-bthwiekhraah-covid.pdf>
- Office of Insurance Commission. (2020b). *Health insurance*. https://www.oic.or.th/th/consumer/Health_ins?fbclid=IwAR39UNuloK2PproxRRK2uNzwZZiqvGxRUssLIGbG7z6CRMRsffzA810MvDk
- Office of Insurance Commission. (2020c). *Life insurance*. <https://dlink.me/PZ0bu>
- Office of Insurance Commission. (2020d). *Personal accident insurance*. <https://dlink.me/YOX51>
- Official Statistics Registration Systems. (2020). *Count of population by age*. https://stat.bora.dopa.go.th/new_stat/webPage/statByProvince.php?year=62
- Onafalujo, A. K., Abass, O. A., & Dansu, S. F. (2011). Effects of risk perception on the demand for insurance: Implications on Nigerian road users. *Journal of Emerging Trends in Economics and Management Sciences*, 2(4), 285-290.

- Plaengprapun, J., & Jitsuchon, S. (2020). *Effects of COVID-19 per household with young children*. <https://tdri.or.th/2020/08/covid19-impact-early-child>
- Praphan. (2020). Trang is free of COVID infection for 14 days, prepare Loosen locks shops and restaurants after April 30. <http://1ab.in/QAZ>
- Puranima. (2020). *The effect of COVID shocks business Over 10 million unemployed people for more than 3 years*. Retrieved from <https://cutt.ly/KhUByru>
- Rachata, S. (2021). Delve into business in Trang How local restaurants adapted in the Covid era. <https://1th.me/EkHtt>
- Rinwong, S. (2020, April 13). Group M points out how to survive the business, break through the Covid effect crisis. *Bangkokbiznews*. https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/875698?fbclid=IwAR01N_uP4ODsYVWY9H-grbst4hzVJGD0sbzYk8sCNVVe04x8eTKLGp4lPb4
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.
- Ruengvirayudh, P., & Brooks, G. P. (2016). Comparing stepwise regression models to the best-subsets models, or, the art of stepwise. *Gen Linear Model J*, 42, 1-14.
- Saetang, P. (2015). *Factors affecting the purchase of savings life insurance in the Bangkok metropolitan area*. <https://cutt.ly/LhUBqSb>
- Schierz, P. G., Schilke, O. & Wirtz, B. W. (2010). Understanding consumer acceptance of mobile payment service: An empirical analysis. *Electronic Commerce Research and Applications*, 9(3), 209-216.
- Seanyen, T., Wentbap, W., Chuayprasit, W., Srayudh, K., & Hasoh, A., (2020). Analysis of dealing with COVID-19: The impact on aviation industry. *Journal of Multidisciplinary in Humanities and Social Sciences*, 3(2), 209-220.
- Shepperd, J. A., Klein, W. M., Waters, E. A., & Weinstein, N. D. (2013). Taking stock of unrealistic optimism. *Perspectives on Psychological Science*, 8(4), 395-411.
- Siriphattasophon, S. (2020). The COVID-19 pandemic: Impacts on Thai small and mediums enterprises and strategies for revival. *Journal of the Association of Researchers*, 25(2), 10-30.
- Stotz, A. (2019). *Investing contains risks*. <https://cutt.ly/yhUVSzz>
- Sum, R., & Nordin, N. (2018). Decision-making biases in insurance purchasing. *Journal of Advanced Research in Social and Behavioural Sciences*, 10(2), 165-179.
- Sumethprasit, J. (2010). *Personal risk type*. <https://chirapon.wordpress.com>
- Techsauce Team. (2020). *Effects of COVID-19 on the elderly*. <https://cutt.ly/RhUBerJ>Thailand Institute of Occupational Safety and Health (Public Organization). (2019). *Occupational safety and health risk management system standard*. <https://cutt.ly/nhUBrJa>

- Thaothampitak, W., & Wongsuwatt, S. (2019). Perceived risk and firm performance for chain hotels in Thailand: Moderating roles of work roles. *Journal of Community Development Research (Humanities and Social Sciences)*, 12(4), 25-36.
- Thongcharoensukchai, A. (2017). *Factors affecting the decision to buy health insurance: A case study of two generations*. <https://cutt.ly/lhUBurR>
- Tongdee, N. (2018). *The Influence of perceived corporate image, acceptance of technology, and risk awareness affecting e-wallet user's making in Bangkok*. <https://cutt.ly/ehUBu1U>
- Wilailert, W., & Kamdate, I. (2014). Factors affecting consumer purchasing decision of health insurance in Bangkok. *Journal of Finance, Investment, Marketing and Business Management*, 4(1), 595-613.
- Wongsuwatt, S., & Suntrayuth, S. (2019). The influence of risk perception and proactive behavior on performance of firms: The moderating roles of organizational units and types of firms. *The Journal of Risk Management and Insurance*, 23(2), 1-14.
- World Health Organization Thailand. (2020). *Coronavirus disease (COVID-19) questions and answers*. <https://www.who.int/thailand>
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rded). New York: Harper and Row
- Yildirim, M., & Güler, A. (2020). Positivity explains how COVID-19 perceived risk increases death distress and reduces happiness. *Personality and Individual Differences*, 168, 1-7.
- Yongcharoenchai, T. (2020). *COVID-19: Business upturns in economic downturns after the new coronavirus*. <https://www.bbc.com/thai/thailand-52163423>
- Zerriaa, M., Amiri, M. M., Noubbigh, H., & Naoui, K. (2017). Determinants of life insurance demand in Tunisia. *African Development Review*, 29(1), 69-80.
- Zhao, N., & Zhou, G. (2020). Social media use and mental health during the COVID-19 pandemic: Moderator role of disaster stressor and mediator role of negative affect. *Applied Psychology: Health and Well-Being*. 12(4), 1-20.